

KRÁNSKO

země rozkošných alpských jezer (Bledské, Belapecké, Bochyňské atd.) a velkolepých vodopádů (Peričník, Savica, Vintgar a j.) —

země nádhery alp Julských, Kamničko-Savínských, Karavanek a malébných horských údolí, protékajících bystřinami —

země krápníkové báje podzemních jeskyní (Postojenské, Malootocké a j.).

Letní sídla: Bled, Bochyňská Bistřice, Begunje, Dovje, Kamnik, Kráň, Kranjska Gora, Škofja Loka, Toplice a j. v.

Deželna zveza za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem

(Zemský svaz pro povzbuzení návštěvy cizinců v Kránsku)

— podává bezplatně informace o cestování a ubytování v Kránsku.

KANCELÁŘ:

Lublaň (Ljubljana) Miklošičova cesta 10, nadvoří hotelu Lloyd, naproti hotelu Union.

Úřední hodiny: od 3 do 5 odpol. — Dopisuje se česky.

Kavárna Eisenkoll

Žitná ulice čís. 1. U KARLA IV. Žitná ulice čís. 1.

Středisko sportsmanů.

Sportovní časopisy. — Plzeňský prazdroj.

Humpolecké lodny

na obleky turistické a lovecké, jakož i jemné modní látky anglické a brněnské doporučuje v největším výběru a levných cenách při dobré jakosti obchodní dům

J. Novák,

Praha, Vodičkova ulice, jedině „u Štajgrů“, Kolín, Rubešova ulice.

— Vzorky na požádání franko.

Fotografické přístroje

všech druhů a velikostí,

skioptikony, stereoskopická kukátka
a veškeré potřeby za nejlevnější ceny

u výrobce J. VOJTY, Smíchov 455.

Filialka: Ferdinandova třída č. 6., proti české spořitelně.

ALPSKÝ VĚSTNÍK

ORGÁN

ČESKÉHO ODBORU SLOVINSKÉHO ALPSKÉHO DRUŽSTVA

ALPSKÝ VĚSTNÍK vychází prvního dne každého měsíce, vyjímajíc červen, červenec, srpen, září, a zasílá se členům českého odboru slov. alpského družstva zdírnou. — Předplatné na rok 3 K, pro členy klubů turistických 2 K. — Věstník vydává český odbor slov. alpského družstva řízením Dra. Bohuslava Franty na Smíchově, Ferdinandovo nábřeží č. 16. — Dopisy týkající se administrace Alpského Věstníku budtež adresovány: Praha-III, Kampy 513. — Zakládající členové odboru platí 60 korun jednou pro vždy. Skuteční členové platí ročně 6 korun (první rok kromě toho 2 koruny zápisného). Příspěvky zasílají se českému odboru v Praze 1947-II.

ČÍSLO 6.

BŘEZEN 1908.

ROČNÍK X.

Zpráva o činnosti českého odboru Slovinského Alpského Družstva za rok 1907.

V roce právě uplynulém dovršil odbor náš první desiletí svého trvání. Deset let horlivé práce na povzbuzení lásky k vysokým horám a šíření známosti o nich v kruzích českých bylo korunováno výsledky všeho uznání hodnými a také snahy naše, směřující k hospodářskému povznesení slovanských krajin alpských a k zachování jich slovanského rázu, nezůstaly bezvýsledny. Rok od roku vidíme, jak přibývá vyznavačů ušlechtilého alpismu v řadách českých, jak živel český v proudu obecenstva cestujícího v horách, především ovšem slovanských, stále vše mohutní a se uplatňuje, a v sídlech, která jsme pro působení své v horách zvolili, podařilo se nám zabezpečiti si posici, se kterou již každý musí počítati. Stejně, jak minulo této prvních deset let působení našeho odboru, bez hluku a reklamy, chtěli jsme toto jubileum spolkové oslaviti a odhodlali jsme se proto k vydání literárního památníku, o kterém beze vši neskromnosti můžeme tvrditi, že jméno české v odborné literatuře důstojně reprezentuje. Vedle toho oslaveno bylo desileté trvání odboru intimním přátelským večerem, který nade vše očekávání se vydářil, shromáždiv vedle stálých našich hostů též četné i mimopražské příznivce, tak že více než čtyři sta osob naplnilo toho večera velký sál žofinský.

Cestovní sezona roku loňského vykazuje přes poměrnou nepřízeň počasí, které vyznamenávalo se zvláštní nestálostí, výsledky velmi slušné. Česká chata překonala počtem návštěvníků dosud značně předchozí léta. Celkem navštívilo r. 1907 českou chatu 378 turistů, kdežto do konce horské sezony r. 1906 bylo zaznamenáno na 300 hostů, r. 1905 pak 267 návštěvníků.

Také návštěva v Jezeru byla skvělá, a pobyt zde uspokojil opět všecky úplně. Tur podnikáno hojně a došlo také na řadu prvních výstupů a některých posud nerozrešených problemů, jak z podrobných zpráv »Alpského Věstníku« jest známo.

Avšak ani ostatní střediska ve slovanských Alpách kromě Jezera nebyla zanedbávána a v Kranjské Goře, Bochyňské Bystřici, v Mojstráně i v Trbíži setkávali jsme se stále s českými turisty.

Spojení železniční mezi Prahou a slovanskými zeměmi alpskými se sice po dokončení nových tratí alpských drah podstatně zlepšilo, posud však nevyhovuje úplně. Tak na př. ač při obou rychlících dle úředního jízdního rádu jsou přímé vozy všechn tříd mezi Prahou a Terstem zabezpečeny, ve skutečnosti tento rád zpravidla dodržován nebyl. Velikou vadou posavadního rádu je dále, že, kdo nechťe použít vlaků nočních, odjede z Prahy prvním ranním rychlíkem, nedostane se před nocí dále než do Selztalu a odtud dále zase poměrně tak pozdě, že ztratí celý druhý den. Nemohlo by přece činiti správě železniční nepřekonatelných obtíží, aby prodloužila ranní rychlík pražský vhodným způsobem tak daleko, aby bylo lze před nocí stihnouti aspoň stanice, jež zprostředkuje přímé spojení s tratěmi jižní dráhy (Bělák, Čelovec), čímž by bylo lze mnoho času získati.

K otevření druhé české chaty horské akademické v Koritnici, se kterým na r. 1907 určitě bylo počítáno, nedošlo pro nespolehlivost podnikatele, jemuž stavba chaty byla zadána.

Stavu horských stezek a značení cest věnována byla náležitá pohornost a provedeny všecky potřebné opravy prací starších. Pokud jde o nové podniky toho druhu, zaslhuje zmínky především dokončení nádherné zkratky od Rjaviho plazu ku Žrelu, jakož i nové stezky na Kočnu.

Nově označeny byly r. 1907: Nová stezka na Kočnu, stezka od Stularjeva sedla na Skuberův Vrh, nová stezka do Žrela, z Jezerškého sedla na Babu a na Jenkovu planinu, z Mrzlého Dolu pod Turský Žleb. Doplněno a opraveno značení na stezce od české chaty na Grintovec, na Malé Vratce, na Stularjevu planinu a na Anselmovu louku, od chaty přes Rjavi Plaz do Žrela. Nové orientační tabulky postaveny byly v Mrzlem Dole a pod Turským Žlebem, pod Rjavim Plazem, na Saňském sedle, na Babě, na Jenkově planině, na nové stezce na Kočnu.

Pohřichu zaznamenati nám jest těžkou pohromu, kterou utrpěla nepřízní poměrů jedna z nejnádhernějších stezek našich, Žrelem. Po ukončení cestovní sezony loňské byla stezka ta skalím, jež se trvalými přívaly uvolnilo, úplně zasypána a zničena. Pro nebezpečí dalšího sesouvání skal nebylo posud možno, celý dosah škody odhadnouti. Teprve snad v létě bude lze zjistit, má-li na znovuzřízení stezky býtí pomysleno. Krom toho musilo být značení, odborem našim provedené, ze Sela pri fari na Košutu a v její okolí na zakročení velkostatku odstraněno. Spolkovému orgánu našemu neodepře zajisté nikdo uznání, že také v uplynulém roce dokonale plnil své poslání. Redakci i spolu-pracovníkům »Alpského Věstníku« náleží zásluha, že list náš zaujímá stále čestnější místo mezi odbornými publikacemi alpskými.

Členů odboru 1907 bylo 592.

Z dopravních podniků poskytují členům našim slevu jízdního: Správa bosenských a hercegovských drah (33%), rakouský Lloyd na parních tratí dalmatských a benátských (20%) i při jízdách jednotlivců, a paroplavební společnost Ungaro-Croata stejnou výhodu, avšak jen

při společných jízdách nejméně 5 osob. Výhody poskytují se na legitimace, které však musí být opatřeny ověřenou fotografií.

C. k. ministerstvo železnic povolilo k účelům spolkovým podporu 150 K a rada král. hl. města Prahy 100 K. K upřímnému díku za tyto důkazy přízně připojena budiž prosba, aby snahám našim přízeň i na dálce byla zachována. Podobný dík náleží dále všem pánum, kteří přednáškou a zapojením světelých obrázků přispěli opět ke skvělému zdaru našich přátelských večírků, jichž obliba tou měrou se vzmáhá, že nezbylo, než přeložiti je do velikého sálu žosinského. Pořad přednášek loňského roku konaných byl:

3./1. 1907. Přednáška p. továrníka Josefa Schulze: »Z výletu po Mexiku« s bohatou řadou vlastních obrázků;

28./2. jubilejní večer s přednáškou p. Emanuela Dvořáka: »Interlaky, Zermatt a Chamonix« s obrazy p. J. Svobody;

26./3. večer tombolový s přednáškou a obrázky p. ing. J. Plischke: »Z Vys. Tur a ze zimních partií šumavských«;

30./10. bohatá kolekce obrázků p. R. Špillara z Adrie;

4./12. přednáška p. Dra. Vratislava Černého: »O horstvu Černé Hory« s vlastními obrázky.

Tombola ve prospěch české chaty pořádaná vynesla čistého zisku 440 K.

Vstupujeme v druhé desiletí s přáním, aby činnost spolková došla porozumění a ocenění ještě v širších kruzích a aby také tak mnohá snaha a tužba, kterou posud bylo třeba odložiti, v něm došla splnění.

V Praze, v únoru 1908.

Výbor českého odboru Slov. Álp. Družstva.

*

Po cestách málo známých.

Píše Jiří Čermák.

Oblezení Škrlatice.

II.

Skoro bych se ostýchal křísiti zase týž titul k novému životu, kdyby nebylo daného slibu, že článek tento ožije, přibude-li co nového o prázdninách. Poslední prázdniny skutečně k řešení problemu Škrlatice a Malého Dovku*) přispěly tou měrou, že pokládám za svoji povinnost doplniti líčení loňských, bezvýsledných pokusů vylíčením tur, podniknutých letos, jež vedly aspoň k částečnému zdaru a uvedly beznadějný dřív problem do příznivějšího sladia.

* * *

*) Dovk (=Dolek = malý důl) je správněji psáno než dříve (po vzoru dra. Kugyho) užívané Doug a Dovg.

*

10.—12. srpna 1907.

Prvá výprava letošní ztroskotala jako všecky minulé, třeba že byla zcela správně koncipována na základě zkušeností, získaných pokusy; ale přece zmíním se zde o ní, poněvadž zvláštní shodou či spíše neshodou okolnosti průběh její byl velice romantický.

Meškali jsme právě na Bledu, a byli jsme tentokráté tři kandidáti tury — přátelé dr. V. Dvorský, K. Hlava a já — odhodlaní ke všemu, abychom již jednou zakroutili vaz té záležitosti, jež už nás vše zlobila, než těšila. Že nám bylo na Bledu v příjemné společnosti blaze, rozhodli jsme se, že užijeme Bledu jako východiska naší tury. Následek tohoto rozhodnutí byl, že po dřímotě sotva dvouhodinné o 11. hodině noční (10./VIII. 1907) vypili jsme uchystanou černou kávu, rozloučili se vřele se svými laskavými hostiteli a ujízděli hvězdnatou nocí tryskem v plné výzbroji k nádraží. Nedlouho po půlnoci unášel nás vlak ke Kranjské Goře, ale ve smutné a mrzuté náladě, neboť zatím venku rozruřila se strašlivá bouře, provázená lijavcem, jež hrozila potlačiti hned v zárodku naše smělé plány o proniknutí do Malého Dovku přes Škrlasticu. Na štěstí, než jsme dojeli do Kranjské Gory, bylo po hromobití, a deštové krupěje, které ještě cákaly nám do tváří, byly aspoň vhodnou záminkou, abychom s obrovskou (na zdejší poměry) společností — sestávající z Čechů a Slovinců, cizích i domácích, dam i pánu — jež nás přišla na nádraží uvítat, odebrali se do hotelu Razor k přichystaným talířům zákusků a lahvím černé kávy. Asi po hodině vyjasnilo se venku tak dalece, že my mohli bez rozpaků na turu a veselá společnost na lůžka.

K ránu (11./VIII. 1907), po svítání, když již blížili jsme se koutu Kříže, přihnala se od jihu přes hřeben Razoru divoká mračna, podezřelá nažloutlou barvou; hromobití rozburácelo se znova a zahnalo nás do úkrytu pod příhodný balvan, kde nás deštěm a oslnujícími blesky drželo v zajetí déle než hodinu. Již nyní tušili jsme nepřízeň osudu a vážně jsme přetřásali, máme-li se vrátiti či vyčkat, vyjasní-li se. Ale když po bouři se objevilo zase jasně modré nebe a mlhy s hor se ztratily, pustili jsme se statečně na další cestu a v 9 hodin měli jsme šťastně Křížskou stěnu za sebou. Na výšinách Kříže slunce mile hřálo, že jsme neodolali pokušení a na vábném výsluní jsme na chvíli lenošili a krátce zdřimli.

Následky tohoto pohoru nebyly potěšující; Dvorský — který před tím, již při výstupu si stěžoval na bolest hlavy, prohlásil nyní, že není schopen dále se tury účastnit a že se vrátí do Kranjské Gory. Kdybychom se byli solidárně s ním rozhodli pro návrat, byli bychom si uspořili mnoho zbytečné námahy a referát můj byl by kratší — ale hrđost zbylé naší dvojice nechtěla se přiznat k návratu s nepořízenou, aniž by se aspoň pokusila o provedení záměrů. Sebrali jsme tedy manoděrovi neobyčejně ochotně všechn proviant (k čemu pak by mu byl, když je mu nevolno) a hodinky (jeho kapensní orloj byl jediný, který správně udával čas), a poručivše jej Osudu, jali jsme se sestupem do Grušice obcházeti Rogicu, abychom se dostali do Zadnjega Dovku.

Po dlouhé chůzi — zdrželi jsme se značně zacházkou k vodě do stěn Rogice — dostali jsme se konečně až k úpatí Škrlatice a začali

jsme výstup svědomitým šlapáním strmými štěrkami, jež jsou z celého obvyklého výstupu na Škrlatici nejhorší. Když jsme z nich šťastně vyšli a postupovali již po pevných stupňovitých skalách ku trače výstupu, zahledli jsme, že protější Triglav zahalil se zatím v široký koutouč těžkých mračen, z nichž chvílemi vynikají oslnující klikaté blesky, a s obavami jsme pozorovali, že mračno kvapně vzrůstá, šíří se a letí stále blíž. Ve chvíli jsme byli zastřeni mlhami. Bouře zdála se kvapiti tak rychle, že komandoval jsem jakožto vůdce a velitel výpravy v prvé chvíli do úkrytu pod nízký převis v blízkém mělkém komínu, ač jsem v duchu již počítal, mnoho-li as vody nám nateče za krk, než bouře mine. Ale po chvíli, když se ukázalo, že bouře přece jen tak rychle neletí, jak se s počátku zdálo, provedli jsme spěšný ústup ssutkovým srázem na dno Zadnjega Dovku, třeba s litostí sjíždějice divoce nazpět tudy, kudy jsme s takovou námahou před chvílí vystupovali.

Hostinný balvan přijal nás pod svoji střechu. Děšit se venku rozsuměl a do jednotvárného pleskání kapek na okolní balvany rachotil divoce hrom, dráždící neúnavně ozvěnu, takže od jednoho ozáření mlh bleskem ke druhému téměř ani neumlkala. Tři hodiny proseděli jsme pod balvanem, zaměstnávajíce se v pausách, kdy bouře poněkud polevila, stavbou ochranné zdi proti mrazivému větru, neboť bylo nutno počítati s noclehem na tomto místě, kde v bezprostřední blízkosti sněhů, daleko vši vegetace, tedy bez paliva, ve výši asi 2200 m, nebude přiliš příjemno.

Ale k večeru bouře přece ustala, takže po 6. hod. rozhodli jsme se opustit dosavadní úkryt. Počítal jsem: pospíšme-li si, budeme ještě za světla na Kříž a přede tmou se nám zdaří provésti sestup stěnou do koutu Kříže, odkud se svítlnou již bez obav můžeme být do půlnoci zpět v Kranjské Goře. Výpočet ten však nebyl správný v tom, že zapomněl jsem na únavu, jež u přítele během pochodu se stupňovala v jistou nevolnost. Když jsme stoupali od římsy, jež spojuje Zadnji Dovk a Grušicu, zvolnovalo se naše tempo tak povážlivě, že jsem již tušil, že bivouaku neujdeme. V mlhách pod Gamsivcem začal jsem se ohlížeti v houstnoucích tmách starostlivě po místě, kde bychom mohli přenocovati, neboť noc se kvapem bližila a ve stěnách Rogice jala se ozývat znova bouře. Malý útulek pod bludným balvanem jsme šťastně našli; přinesl jsem do něho trochu sněhu a klestí pro potřeby naší kuchyně, a po krátké, ale veselé avantuře s beranem, jež jsme v temnu pokládali za ovci a chtěli oloupiti o trochu mléka, uchýlili jsme se do svého »obydlí«. Bylo trochu malé pro dva lidí, jak jsme seznali, když začalo pršet. Teprve po mnoha pokusech stanovili jsme empiricky polohu, v jaké jsme se mohli oba skrčiti pod balvan, aniž bychom mokli. Na rozdělání ohně hrstí mokrých větévek, jež jsme dřívě s bídou shledali, nebylo pomyšlení; neměli jsme v suchu pro krk místa. Zahalili jsme se tedy »nepromokavým« (jen dle jména) bilrothbatistovým pláštěm a hleděli zapomenutí ve spánku, pokud jej burácející rachot hromu dovoloval, na tvrdou skutečnost a vykouzliti ve snu dojem měkké postele v kranjskogorském »Razoru«...

Následek nepřirozeně skrčené posice byl, že mne za nedlouho přepadla křeč v noze, jež neustala, pokud jsem nenatáhl svoje dolní

končetiny na déšť. K hudbě živlů: rachotu hromu a šumění deště připojili jsme se brzo i my ze všech sil, proti své vůli, úporným cvakáním zubů, neboť temperatura klesla ke blízkosti nuly a my oba jsme byli jen lehce oděni. A přece únavu způsobila, že přes vše nás občas přemohl lehký spánek.

Kdykoli jsem procitl z dřímot a otevřel oči, vždy mohl jsem pozorovat totéž: jak mlhy bleskem ozářeny náhle se rozjasnily a za chvíli do tichého šumotu deště dolehlo táhlé zahřmění. Někdy po půlnoci slyšel jsem přítele H. oslovovati Dvorského; probral jsem se z dřímot a zúčastnil jsem se hovoru, při kterém mi bylo divno, že Dvorský tak zatvrzele mlčí — ale trvalo to hezkou chvíli, než jsem si uvědomil, že se marně namáhám, že mluvíme s nepřítomným a vzdáleným.

Konečně mlhy zředily, znamená, že začalo svítat a že se chýlí ke konci tento bivouak, jenž — v seznamu mých bivouáků 23. — utkvěl mi v paměti jako jeden z nejhorších, které jsem kdy zažil. Rozložili jsme proviant a dali jsme se do jídla, ač jsme valně nebyli při chuti; studená snídaně výtečného dortu přece nás trochu osvěžila, vyvolala v nás vzpomínky na bledskou kuchyni a vytrhla nás z apathie. Protáhli jsme údy, ztrnulou polohou jako rozklížené, sebrali jsme vči a dali jsme se chladným jitrem a mlhami na další cestu ke Križi. Děšť již ustal: O $1\frac{1}{2}$ hod. jsme byli na výši sedla a bez oddechu pustili jsme se do seskoku. Nevyspalí a unavení měli jsme co dělat, abychom na ostrých a závratných zátočinách krásné jinak stezky neztratili rovnováhu.

Nehluboko pod sedlem vyšli jsme z mlh. Mračna zůstala nad námi a pod nimi rozsvítil se nečekaně úchvatný výhled do modrých vrcholů Vysokých Tur, nejen lehce na obzoru nadýchnutých, jak bývají za pěkných, jasných dnů, ale sytě, reálně vyznačených, zdánlivě blízkých; těžké oblaky se po nich vámely, dotčené jásavými paprsky neviditelného nám slunce. Za krátko nové mlhy, stoupající z údolí, zastřely nám čárovnné panoramy.

Oddyhli jsme volněji, když jsme šťastně prošli stěnou Križe. Další cestou již brali jsme se bezstarostně a vesele, avšak osudu svému, ne-pohodě, jež nás vytvářepronásledovala již déle než třicet hodin, jsme přece neušli. Sotva půl hodiny před cílem, před Kranjskou Gorou, přepadli nás vydatný lijk a promociil nás tak dokonale, že na nás nezbylo niti suché. Ale to už nám nálada nezkalilo: v hotelu jsme mokré šatstvo odložili, mokrou kůži jsme otřeli ručníkem a pak jsme vlezli do přichystaných lůžek, abychom nahradili zanedbané pohodlí. Jak nám po předchozí romantice chutnala rádná lenost, netřeba povídat.

* * *

26. srpna 1907.

Koncem srpna meškal jsem v Kranjské Goře za účelem doplnění morfologických studií Razorské skupiny; počasí zdálo se stálé, příznivé k vycházkám, a tu rozhodl jsem se k opakování tury, jež tak smutně a dosud vždy bezvýsledně končila. Byla to stará, nevyrovnaná záležitost, dráždící k novému podniku — neznámé zákoutí horské; a k tomu ještě tak tvrdošíjně vzdorující všem pokusům o přiblížení se, chráněné před vniknutím všemi silami, jimiž příroda může disponovat. Připra-

oval jsem tento pátnatý pokus velice pečlivě a v tajnosti, abych v případu opětného nezdaru byl kryt před škodolibým posměchem, o který v podobných případech nebývá nikdy nouze. Jediní, kdož o úmyslu mého věděli, byli p. dr. B. Franta, který byl svědkem mých příprav dříve, než jsme se v Kranjské Goře rozlotili, a který by byl velmi rád zúčastnil se mé turysty, kdyby byl nemusil vrátit se již do Prahy, a nás věrný Komac, s nímž jsem si umluoval pro případ opětného nezdaru útok za jeho vydatné pomoci.

O půlnoci na den 26. srpna probudilo mne rachocení budíku. Obul jsem boty (spal jsem v plné »parádě«, tak že mi nic jiného do ustrojení nechybělo), omyl jsem se studenou vodou, abych zaplašil ospalost, uvařil jsem si snídani, přehlédli, mám-li vše potřebné v tlumoku a s hořící lucernou opustil jsem o $\frac{3}{4}$ 1. hod. hotel Razor, kde se ještě veselili pozdní hosté. Byla jasná noc, zářivý měsíc stál vysoko na obloze a osvětloval zřetelně krajinu, tak že jsem zhasil svítlinu hned před vraty hotelu. Cesta Pišnicí ve svitu úplňku byla neobyčejná svými půvaby. Bystřina třpytila se v bledých paprscích a vlny její v hravém hukotu laškovaly se stříbrným svitem, na hřbetech jejich střídavě vždy znova zachvával se zářivý obraz luny v obrovském kontrastu k tichým, černým hvozdům nejbližšího sousedství a k mlčícímu, modravému stínu Prisojníku, hrábčímu se v pozadí jako záhadná sfinx. A což onen čarodrný kruh hor, ozářených měsícem, který objevil se mi, když zabočil jsem na křížskou stezku! Kdo je nadán tak bujnou fantasií, aby dovedl z pouhých slov vykouzlit před duševním svým zrakem tu tálou, vysokou zed, sinavě se bělavou pod černou oblohou, posetou hvězdami, tu horskou hradbu, jež vysoko nad temným údolím, tonoucím ve stínu, vznáší se v paprscích luny jako přízrak, s blyskotem sněhů, zachycených v strmých stěnách jako drahokamy v královském vínce vznešených vrcholů, se svatozáří nedostupnosti kol strmých hlav Škratice, Rogice, Gamsivce a Križe!

Ostrým krokem, bez oddechu vyšel jsem až do koutu Križe, kde zrychlil jsem ještě tempo, neboť měsíc zvolna zapadal a temný stín Razoru padal již na spodní část křížské stěny a znenáhla ji halil víc a více. Šlo o to, abych stín ten předstihl, neboť temné šero jeho nedostačovalo k tomu, aby mohl bezpečně sledovat cestu. Temnotami, panujícími v koutu Križe, klopýtal jsem přes divokou směsici balvanů do ssutkového srázu a z něho, téměř pouze hmatem se řídě, stoupal jsem do stěny. Byl jsem rád, když konečně zdařilo se mi vynořit se ze stěny do ozářených skal. V matném svitu měsíčním však i tu byl pochod dosti obtížný, vyžadující neobyčejné pozornosti, tím namáhavější, že jsem byl dosavadní cestou již unaven, ale nemohl jsem se zastavit k odpočinku, neboť pode mnou s neúprosnou jistotou a stejněměrným tempem stoupal stín Razoru a hrozil mi dostihnutí. Konečně jsem byl na Križi a mohl jsem se věnovat oddechu. Kolik hodin bylo, nemohu říci, poněvadž moje kapesní hodinky nepřečkaly pád svého majitele pod Kukem bez poruchy a odpočívaly proto touto dobou jako zbytečná přítel ve skříni mého pokoje v hotelu kranjskogorském — soudím však, že nebylo mnoho přes čtvrtou, neboť byla ještě noc hvězdy zářily, měsíc vrhal zřetelně můj stín na ploché tabule vápencové

a svit svůj na kotouče modravě bílých mračen, spočívajících hluboko pode mnou v údolích; jen daleko na východě táhl se po obloze oranžový, jasný pruh, znamení blízkého svítání.

Po krátkém oddechu začal jsem stoupati na Gamsivec a rozpuškami jeho skalami bral jsem se vzhůru; pustil jsem se dnes po hřebenech ke Škrlatici, ježto nechtělo se mi do známé, mnohokrát šlapané cesty Grušicou, okolo Rogice do Zadnjega Dovku. Zatím hvězdy zvolna hasly a zářivá deska měsíce trátila jasný, stříbrný svůj vzhled, barvíc se do žluta. Když jsem přecházel široký hřbet Gamsivce, svítalo již; oranžový pruh na východě se prodloužil k severu i jihu, obloha se jasnila a šířila zardělé červánky; protější Razor obrázel je nafialovělým tonem svého vrcholu, za nějž smutně zapadal veliký, krvavý měsíc.

Brzy postavila se mi prvá překážka v cestu. Vrchol Gamsivce končil jako odseknut strmou stěnou proti kotlině, ležící mezi ním a Rogicou. Na štěstí bylo již tak dalece viděti, že mohl jsem přehlédnouti terrain a vyvoliti jeden z příhodných komínů k sestupu; po krátkém lezeckém cvičení byl jsem již tam, kde měl jsem další cestu vpřed volnu. Vzhledem k tomu utábořil jsem se u nejbližšího firnu k delšímu odpočinku, abych se posilnil ze zásob svých na další pout. Při této druhé snídani zastihl mne východ slunce; seděl jsem sice ve stínu, za balvanem, tak že jsem přímo vynořen se slunce nad obzor nemohl sledovati, ale mohl jsem je pozorovati v úcincích jeho, jak zvolna rozlila se rudá záplava od nejvyšší části firnu až v blízkost místa, kde jsem seděl, jak znenáhla přecházela v jemně růžové, pak v oranžové zabarvení, až konečně svítilo se jasně bílé pole firnu přede mnou, a když po skončení snídani jsem se zdvihl k dalšímu pochodu, stála již oslnující koule sluneční nad obzorem.

Pode mnou hluboko leží sněhové dno kotliny (karu) a z něho na protější straně k Rogici vyrůstá obrovský, strmý svah nasutého kamenní. Abych se vyhnul ztrátě výšky a stoupání spoustou ssutin, při jichž pouhém spatření mi přejízdí mráz po zádech, pustil jsem se trasverzem po římsách pod hřebenem směrem k Rogici. (Přistě dále.)

*

Nové výstupy v Saviňských Alpách.

V minulém čísle »Alpského Věstníku« referovali jsme o třech nových turách v Saviňských Alpách, které vykonali pp. dr. Günter baron Saar a architekt Hermann Sattler, nyní pak jest se nám zmínit o dalších nových výstupech, které byly v polovici září r. 1907 provedeny pp. Tomášem Arbeiterem, drem. Richardem Weitzenböckem ze Štyrského Hradce a Karlem Greenitzem z Rottemannu. Poněvadž se tu jedná o turysty velmi zajímavé, pokládáme za vhodno, pojednat o nich obširněji na základě zprávy, uveřejněné v čísle 753. časopisu »Österreichische Alpenzeitung«.

1. **Mrzla Gora** (2208 m). I. Dostoupení po severozápadním hřebenu. — Z Belských lázní (5 h.) značenou cestou Belskou Kočnou až k pastoušce (7 h.). Odtud v levo od cesty vzhůru k ssutkové haldě pod západní stěnou Mrzle Gory. Způchřelou rýhou do sedla

za třetí věží severozápadního hřebenu až k neprěkonatelnému stupni; v levo okolo rohu do strmé rýhy a již zpět na hřeben. Lehce do význačnějšího sedla. Vzeti lana a krpců. Dva metry v pravo pomocí lidského žebříku do prvních stupňů skalního stupně asi 8 metrů vysokého, kterým končí horní ssutková roklina. Z této stupně poněkud v pravo vzhůru a okolo hrany, pak šikmo v levo pod převisy na římsu; tam, kde římsa setkává se s převisy, odbočka v pravo na malý skalní pilíř. Odtud do ssutkové úžlabiny až k převislému balvanu, jejž nutno obeplhati v levo. Pak zas úžlabinou, až se zdaří uniknouti v pravo po pěkné římsě na vrchol podružného hřebenného pilíře. Krásnými skalami zpět na vlastní severozápadní hřeben. Pak už lehce k vrcholu (10 h. 45 m.).

2. **Dolgi Hrbet** (2479 m). I. Dostoupení celou severní stěnou. 14. září 1907. — Z České chaty (6 h. 15 m.) Žrelem až ke zbytkům pastýřské chýsky pod Vodinou. Odtud přímo vzhůru do veliké kotliny, naplněné sněhem na úpatí Dolgeho Hrbtu (7 h. 40 m.). V pravo od velikého sněhoviště po skalním žebřu skoro až ke hladké plotnovité stěně. Pod ní po širokých ssutkových římsách západně vzhůru na velikou, silně skloněnou terrassu, pokrytou sněhem a ssutkami (8 h. 10 m. — 8 h. 55 m.). Po jejím západním okraji přes několik strmých stupňů vzhůru až k velkému převisu. Na levo přes plotny, pokryté ssutkami, ke krátkému komínu, jím vzhůru a hned na to šikmo v pravo asi 30 m strmými plotnami na hřebenný pilíř. Lomivými skalami vzhůru a úzkým komínem na sráznou římsu; po ní několik kroků v levo a přes nevysoký stupeň na malou terrassu. Na jejím konci přes kolmou červenou stěnu do rokle, rovněž červeně zbarvené. Rokle je zaskřínutá balvanem. Pod ním nebo přes něj možno přelezti do srázného stupně v rokli, který však lze obejít v pravo. Pak ještě rokli vzhůru skoro až pod převisy, které ji uzavírají. V levo na úzkou římsu. Z jejího konce přes lomivý převislý stupeň na velikou plotnou mírně skloněnou. Po ní sestoupí se na ssutkovou terrassu. Pak přímo vzhůru krásnou pevnou skalou. Jejího sklonu pozvolna ubývá, až se skála mění v ssutkovou skalou. Lehkým skalím do hřebenného zázezu, kde přichází od jihu značená cesta a po ní v pěti minutách k vrcholu (10 h. 25 m.). — Obě turysty jsou po lezecké stránce prostředně těžké. — Výstup Arbeitra a jeho soudruhů na Dolgi Hrbet nekoliduje nikterak s novým výstupem, který 27. července 1907 provedli členové našeho oddoru pp. Čermák a Hlava, neboť tito nastoupili z veliké římsy, odbočující od Mlinarské stezky, a lezli v západních partiích severní stěny Dolgeho Hrbtu, kdežto jmenovaní němečtí alpisté nastoupili zpod Vodine a drželi se části východní.

3. **Stýrská Rinka** (2441 m). I. Dostoupení po severozápadním hřebenu a přechod po hřebenu na Skutu. — Z České chaty (6 h. 25 m.) po značené cestě do koutu »Na Vodine«. Těsně pod Jezerškým sedlem odbočka v pravo k úpatí severozápadního hřebene (8 h. 5 m. — 8 h. 30 m.). Poněkud v levo od hřebenného ostří vede mělký zárez vzhůru do výše asi dvaceti metrů. Nejprve několik metrů v pravo od praskliny, pak jí samou až k úzké horizontální liště; po ní (s počátku bez záhytů) několik metrů až k úzké krátké praski.

lině, kterou třeba prolézti. Pak horizontálně přes plotny na levo, kde dobrá posice mezi převisy daleko vystupujícími (až sem velmi obtížně). Tady počíná římska, která pod převisy vede v levo na skalní výběžek, z něhož možno vstoupiti do komínu. Nástup je sice převislý, ale pak to jde 35 m komínem pěkně až na druhý výběžek. Nad ním, přes srázou plotnu, na levo k hřebennému ostří a velmi pěkně strmými skalami až ke kolmému stupni, který lze obejít v levo komínem. Výše ubývá sklonu. Hřeben skládá se z řady žandarmů, které většinou možno lehce překonati. Pod vrcholem stává se hřeben poněkud sráznější; jednou třeba jej opustiti. Rýhou zpátky na hřeben a brzy na to je dosažen vrchol (10 h. 45 m. — 11 h.). Přechodu k sousednímu vrcholu (2460 m) je všeobecně užíváno. Odtud však naskytá se přechod ke Skutě po hřebenu, spojujícím obě hory. S vrcholu (11 h. 45 m.) jihozápadně podél hřebene, pak dolů strmým ssutkovým žlebem na severní straně. Z místa, kde se rýha láme v kolmou stěnu, jde se v levo po krásné, úzké římse do šikmého komína, který klesá parallelně s hřebennou čarou. Komín je sice zaskřínut, ale pronikne se jím bez obtíží. Několik dalších kroků přivádí lezce k rozpoltené skalní věži. Otvorem lze projít a pak po neobyčejně ostrém hřebenu na nejmocnější věž spojovacího hřebene. Na jeho druhé straně přes balvany a svahy pokryté štěrkem a podél velmi ostrého hřebene do nejnižšího bodu mezi Rinkou a Skutou. Kolmý stupeň obejde se na jižní straně po travnaté římse a šikmou trhlinou, která vede zpátky na hřeben. Po něm až ke dvěma srázným věžím; první dá se obejít na severní straně, druhou nutno přelézti. Pak to jde snáze vzhůru lomivým skalím, štěrkem a pěknými plotnami. Další kolmý stupeň lze obejít po římse na straně severní. Také další obtížnější místa obcházejí se na severní straně, až rozšířivší se hřeben vede lehce k vrcholu Skuty (1 h.). Přechod spojovacího hřebene je spíše exponovaný než těžký.

4. Ojstrica (2350 m). I. Dostoupení po severovýchodním hřebenu. — Od Piskernika v Logarském údolí (5 h. 55 m.) přes alpu Klemenšekovu k sedlu Škrbině, kde počíná severovýchodní hřeben Ojstrice (8 h. 35 m. — 8 h. 55 m.). S počátku na východní straně vzhůru přes trávníky a lehké srázy, pak do sedla za první věži. Nyní jde o to překonati hřebenný zlom, vysoký dobře 150 m a silně překleněný. Nejprve vzhůru plotnami, pak na plotnovitou rampu na straně západní, až ku převislému komínu. Jím jen asi čtyři metry a pak v levo po liště, která probíhá plotnovitou stěnou (velmi obtížné a exponované), až příkrá trhлина umožní dostati se výše na římu vedoucí v pravo. Potom zase plotnami na malé ssutkové místo. Pak vzhůru na hřeben a po travách k sedlu. Z něho nejprve několik kroků v levém boku skalní věže, pak v pravo komínem na ostří hřebene a do nového zářezu. Pak již snáze k vrcholu (11 h. 55 m.).

První tři z vyličených tur dají se nejlépe konati z České chaty, právě tak jako tury, o nichž jsme se zmínilí v minulém čísle. Připočteme-li k tomu nový výstup na Kočnu, vykonaný p. drem. St. Prachenským a příslušný jeho rodiny, a nový výstup na Dolgi Hrbet, provedený pp. Čermákem a Hlavou, přibylo repertoaru České chaty osm velice vděčných tur. Konečně jest také potěšující zjev, že se ně-

meckým listům nepodařilo umlčeti turistický význam České chaty. Praví alpisté mezi Němci, kteří touží po rytí kráse hor, jak vidno, ji našli, a o ty nepravé nestojíme.

D.

*

Tury vykonané členy českého odboru slovinského alpského družstva v r. 1907.

(Dokončení.)

49. Pan ing. Jan Plischke a 50. p. inž. Rudolf Šponar: Doppelsee-scharte 2796 m; Piz Buin 3316 m; Tirolerscharte 3007 m; Futschölpass 2775 m; Sur-Sass-Pass 2357 m; Thurwieserspitze 3641 m; Hochjoch 3536 m; Tschager-pass 2644 m; Grassleitenpass 2597 m.

51. Pan Adolf Plýva: Mohučská chata 2388 m; * Nuvolau 2574 m; * Dreizinnenhütte 2391 m; Oberbacherjoch 2606 m.

52.—55. Paní Anna Prachenská, sl. Marie Prachenská, p. dr. Stanislav Prachenský, p. Stanislav Prachenský: Simonyho chata 2210 m; * Pristovnikov Storžič 1762 m; * Savinské sedlo 2125 m — Turski žleb — Skuta 2530 m — Mlinarské sedlo (cestup.k české chatě); Malc Vratce — Kremserova cesta (ca. 2100 m, nové); Križ 2410 m — Stenar 2501 m (z Kranjské Gory, cestup do Vrat); Triglav 2864 m (z Vrat, cestup na Sedmijezerí); * Kraňský Storžič 2134 m (přes Javornické sedlo); Kočna 2541 m (z české chaty). — Pan dr. Stanislav Prachenský, p. Stanislav Prachenský mladší: Škarbina 1680 m (ze Sela pri fari, cestup do Jezer); Javornik 1718 m; * Verníkov Grintovec 1658 m; * Savinské sedlo 2125 m; * Veliki Vrh 1743 m; * Golica 1836 m; * Stol 2239 m — Celovecká chata 1660 m; * Sekkauer Zinken 2398 m. — Sl. M. Prachenská: * Veliki Vrh 1743 m. — Pan dr. St. Prachenský: * Goli Vrh 1789 m. — Pan St. Prachenský ml.: * Baba 2154 m.

56. Pan dr. Vojtěch Prachenský: Kleine Fermedaspitze 2800 m; Fermedaturm 2867 m (obojí z chaty Řezenské); Kleine Tschierspitze 2580 m; Sellaturm 2593 m; Gr. Murfraitturm 2721 m; Skuta 2530 m (severní stěnou); Štýrská Rinka 2441 m (sev. stěnou); Grintovec 2559 m (sev. stěnou).

57. Pan Frant. Rambousek: * Verníkov Grintovec 1658 m; * Grintovec 2559 m — Skuta 2530 m — Struca 2464 m (přes Mlinarské sedlo); * Goli Vrh 1789 m (dvakráte); * Grintovec 2559 m (dvakráte týž den z české chaty); Kočna 2541 m — Grintovec 2559 m (přes Dolško sedlo, cestup přes Mlinarské sedlo k české chatě); * Baba 2154 m (od Jezerského sedla, cestup přes Jenkovu planinu); * Grintovec 2559 m (přes Mlinarské sedlo, cestup k Uršičovi); * Na Križi 1632 m (dvakráte); Kokerské sedlo 1799 m; * Konj 1800 m; * Ojstrica 2350 m — Planjava 2392 m (z Kocbekovy chaty, cestup do chaty Kamnické); * Mrzla Gora 2208 m (přes Savinské sedlo).

58. Pan Max E. Raymond: * Martulk (Zá okom, 1600 m); * Sv. Višarje 1792 m; * Verníkov Grintovec 1658 m; * Jezerské sedlo 1982 m (z Vodine, cestup do Bely); * Kočna 2541 m — Grintovec 2559 m (Kremserovou cestou, cestup k chatě Frischaufově); Dobrač 2167 m.

59. Pan Jan Sedláček: * Dachstein 2996 m; * Schmittenhöhe 1968 m; * Zwiesel 1814 m; * Schafberg 1780 m.

60. Slč. Sylvia Smutná a 61. pan Pavel Smutný: Grintovec 2559 m (dvakráte); Skuta 2530 m (Turský žlebem) — Dolgi Hrbet 2479 m (po hřebenu od Skuty); Kraňský Storžič 2134 m; Pristovnikov Storžič 1762 m; Verníkov Grintovec 1658 m; Veliki Vrh 1743 m.

68. Pan Ferdinand Steinhäuser v Plzni: Golica 1836 m, Porezen 1630 m; * Triglav 2864 m (přes Velopolje, cestup do Vrat); Črna Prst 1845 m (z Bistrice, cestup do Hudajužne).

59. Pan Karel Stüdl: Črna Prst 1845 m; Špik 2472 m; Škrlatica 2738 m; Jalovec 2643 m; Prisojnik 2547 m.

60. Slezána Božena Šámalova: Grintovec 2559 m (přes Mlinarské sedlo, cestup do Kokry).

61. Dp. P. Ed. Šittler: Steigl (2010 m); Gr. Bischofsmütle 2454 m; Pristovnikov Storžič 1762 m; Grintovec 2559 m; Mlinarsko sedlo — Slemene —

Turska Gora 2246 m—Kotliče—Kamniško sedlo; Brana 2247 m—Savinsko sedlo 2000 m; Javornik 1800 m.

62. Pan dr. Josef Tengler v Třemošné a 63. pan prof. Václav Vostrčel v Plzni; Sedlo Simplon 2009 m; Eggishorn 2934 m; sedlo Furka 2436 m.

64. Pan Rudolf Totzer ml.: Watzespitze 3533 m; Madatschjoch 3017 m; Blickspitze 1398 m; H. Ölgrubenspitze 3265 m; Sexegertenspitze 3383 m; Glockturm 3356 m; Sextenjoch 3128 m; Vor. Ölgrubenspitze 3320 m; Gr. Rauhenkopf 2990 m; Weissespitze 3534 m.

65. Pan dr. Henrik Tuma v Gorici: Amariana 1906 m (dvakrát v zimě); z Ansara, sestup jednou do Stazione della Carnia, po druhé do Tolmezza); Verzequis 1915 (v zimě, z Tolmezza), Triglav 2864 m (dvakrát); Razor 2601 m; Vršec 1611 m; Montasio 2733 m (dvakrát; jednou od Nevey; po druhé přímou Kugyho cestou ze Zajzery); Prevala 2063 m; Viš 2666 m (z Nevey, sestup do Rabu); Jalovec 2643 m (z Planice, sestup přes Za grdom do Koritnice); Pořezen 1631 m, (66 s 10letým synem); Črna Prst 1845 m; Hudí Vrh 1808 m, Škratatica 2738 m (severní stěnu, sestup přes Križ do Kranjské Gory); Prisojnik 2547 m (severní stěnu, oknem); Laška planja 2450 m — Kanin 2592 m (sestup do Chiusaforte); Zuc de Boor 2197 m (z Chiusaforte).

67. Pan Otakar Válek: Triglav 2864 m (z Vrat, sestup do Trenty); * Vršec 1611 m, * Martulk (Za okom, 1600 m); Kočna 2541 m — Grintovec 2559 m (Kremserovou cestou, Dolec, sestup k Suhadolnikovi); * Jezerské sedlo 1987 m (cestou do Bely); * Vernikov Grintovec 1658 m; * Veliki Vrh 1743 m; * Goli Vrh 1789 m; * Sv. Višarje 1792 m; * Dobráč 2169 m.

68. Dp. P. Josef Vaněček: Hochschwab 1278 m (z Weichselboden); * Reichenstein 2166 m (z Vordernbergu); Hochturm 2082 m (z Vordernbergu); * Ötscher 1892 m (z Annabergu).

69. Dp. Prokop Vávra, 70. s dp. Frant. Škorpilem: Kepa 2141 m (z Ločí; sestup do Dovje); sedlo Preval 1900 m (ze Srednje Vsi přes Konjšicu, sestup na Velopolje); Kredarica 2515 m. 71. S panem Václavem Vávrou: Križ 2434 m (z Vrat; sestup do Kraňské Gory). Sám: Brana 2247 m; * Schmittenhöhe 1963 m.

72. Pan dr. Frant. Věženský ve Falknově: * Mojstrovka 2332 m; Skuta 2530 m (Turský žlebem, sestup přes Mlinarské sedlo); * Grintovec 2559 m; Brana 2247 m; Veliki Vrh 1743 m; Javornik 1718 m. 72. S panem dřem Rudolfem Matouškem: Prestreljenik 2503 m (z Nevey); * Přední Špranja 2122 m; Mangart 2678 m; Triglav 2864 m (z Vrat, sestup Kotem).

74. Pan Ludvík Vodička: Mojstrovka 2332 m.

V celku oznámilo nám tedy 74 členů 460 tur, z nichž 298 připadá na Alpy slovanské, 162 pak na ostatní. Stoupá tedy výkonnost našeho sdružení velmi potřebitelně.

*

Ze Slovanských Alp.

Kazino v Jezeru zůstane i na dál v rukou p. F. Muriho; z prodeje, o který jednalo slovinské hotelové družstvo, sešlo. Zůstane tedy v Jezeru zase vše při starém, jak jsme uvykli, a nebude třeba teprve zvykat novým poměřům. — Upozorňujeme zároveň všechny, kdož letos hodlají navštíviti útulné Jezersko, aby se v čas postarali o byty; písemným zamluvením vyhnou se mnohým nepříjemnostem, jaké způsobuje náhlý příjezd, když všechny byty v Jezeru jsou obsazeny. Pan Muri ochotně dotazy zodpoví a byty, pokud jsou ještě volny, zamluví.

C. k. rakouské státní dráhy. Ode dne 1. února t. r. zařaděn byl do alpských rychlovlaků mezi stanici St. Veit a. d. Gl. a Terstem restaurační vůz. Vstup do vozu tohoto je vždy volný cestujícím I. a II. třídy, cestujícím III. třídy pak v obvyklou dobu snídaně neb večeře.

Nádraží v Jesenicích bylo při stavbě státní dráhy do Terstu velice rozšířeno a budova nádražní byla zřízena nová. Pro první rok — 1906 — dostacila, ale již posledního léta vše bylo malé: perron, východy z trati, úprava u pokladen, restaurace atd. Bude jistě nutno vše rozširovat znovu.

V Trbíži běduji majitelé hotelů, že přímé spojení severu s Terstem odvedlo většinu turistů z jejich kraje. Skutečně je v Trbíži za léta docela jinak než dříve. Do r. 1906 několik týdnů byly hotely úplně zadány a bylo těžko bylo dostati. V pozdní saisoně 1907 stěžovaly si pisatelové dámy Mörtllové (v hotelu nad nádražím), že tolík tří dny měly hotel plný. Podobně stěžují si hostinští mezi Trbíži—Jesenicemi a mezi Trbíži—Pontebou.

Severní stěnu na Škrataticu vystoupil dr. H. Tuma s vůdcem J. Pečarem 27. srpna 1907, čímž byl tento obtížný výstup — dle toho, co nám známo — proveden po šesté; jako sestup posud provedena tura ta nebyla. Také tuto turu popisuje dr. H. Tuma v »Plan. Vest.«. Výkony tyto dokazují neoprávněnost výtky, že slovanská turistika v slovinských horách je méně cenná než turistika Němců a Vlachů.

K nomenklaturě Višské skupiny podává zajímavý a cenný příspěvek vynikající slovinský turista dr. H. Tuma z Gorice v lednovém čísle »Plan. Vestníku« (roč. XIV.). Zdařilo se mu za loňského nedlouhého pobytu v Zajzeře zvěděti od domácích lidí řadu slovinských jmen, jako Predna Špranja, Predna Krnica, Predna Kostrunova špica, Zadnja Špranja, Zadnja Krnica, Višnja (Visoka) Gora (v naší literatuře ustálilo se jméno Viš), Gamsova mati, Žabniška škrbina, Krnica, Krniška špica, Škrbina Trebiške krnice, Lepa glava, Lepa polica, Gorenja jama, Spodnja jama, V glavach neboli V klobuku, Lastovice, Planja, Polica, Tratice, Huda Polica, Cijanarica, Travno brdo, Brda, Špik nad Policami, Glava, Rudni vrh, Poldnašna špica, Planje, Črni vrh atd. Za nejčеннější objev jeho pátrání lze míti jméno: »Špik nad Policami«, jímž mu označen vrchol Montáže; jméno to pokládá dr. T. za správné, ježto jest to nápadná obdoba furlanského »Jof di Montage« (Jof = Špik). Škoda jen, že jména ostatní pouze suše vypočítává, aniž je lokalisuje. — Jméno Huda Polica (v naší literatuře = Montáž) dle něho nevztahuje se patrně k samému nejvyššímu bodu skupiny. Jinak jeví výčet jím zjištěných jmen shodu s výzkumem, jež v nomenklaturě skupiny Višské provedl a v našem časopise před časem zpracoval dr. V. Růžička, čímž jen potvrzena rigorosnost této práce. Bylo by si přáti, aby nomenklatura — ježto drobty stále se trouší ojediněle a spíše jen nahodile v různých slovinských črtách turistických — byla zpracována od slovinských autorů systematickým způsobem pro celé Julské Alpy asi tak, jak podal u nás dr. V. Růžička a nejnověji dr. Laxa zpracováním nomenklatury skupiny Mängartske (v publikaci »Ze slovanských hor«). Doufáme, že dr. H. Tuma svoje znalosti v oboru tom uplatní a vyrve zapomenutí původní slovinská jména, jež zvolna hynou pod nátlakem cizích jmen, upevňovaných stále rostoucím přívalem cizinců, jakož i učiní příště rádění »vědeckých« pracovníků stylu Gstirnerova.

Planinski Vestnik v posledních číslech počal uveřejňovat systematickým způsobem zprávy o zajímavých a zmínky zasluhujících turách

svých členů. Z tur dosud uvedených vysvítá utěšený rozkvět slovenské turistiky. S radostí vítáme toto šťastné rozhodnutí redakce, jímž se znamuje se širší kruh interessentů se jmény a výkony zdatných slovenských lezců.

*

Různé.

První zimní výstup na Klek (Glockner), ale na Malý Klek, ne na Velký, provedl 13. ledna 1853 s několika vůdci kaplan v Heiligenblutu František Franzisci, který v letech devadesátych byl děkanem v Grafendorfu v Ziljském údolí. Celá společnost přenocovala 12. ledna 1853 v Kalserhütte, druhý den pak dostala se na Malý Klek. Zde vůdcové prohlásili, že překročení »der mit Eismassen und Windbrettern gefüllten Kluse« je nemožno, a vrátili se do Heiligenblutu, kde byli přijati střelbou z hmoždířů.

»Die Gefahren der Alpen«, kniha o nebezpečí Alp, vyšlá z péra dra. Emila Zsigmondy r. 1885, r. 1887 vydaná péčí bratra jeho Ottý po druhé a r. 1893 týmž ve spolku s L. Purtscellerem po třetí, objevila se nyní ve čtvrtém vydání, přepracována a přizpůsobena moderním požadavkům. Od dob Zsigmondy dosáhla horská turistika takového rozmachu, že ve mnohých důležitých otázkách zůstávala kniha kusou. Potefbňho doplnění její a rozšíření na stanoviško potřeb dnešního horolezce ujal se známý výkonný alpista prof. dr. Vilém Paulcke. Titul knihy zní nyní: »Die Gefahren der Alpen. Erfahrungen und Ratschläge von Emil Zsigmondy. Neu bearbeitet und ergänzt von W. Paulcke. 4. Aufl. Innsbruck 1908.«

Bezplatná doprava jednoho páru lyží nebo jedněch sáněk (rohaček) v osobních vozech na hlavních tratič rak. státních drah dovolena je cestujícím, kteří navštěvují zimní sportovní místa až do konce dubna, pokud je to možno bez obtěžování spolucestujících a s vyloučením každého ručení drahou.

Elektrickou dráhu na Mnich v bernských Alpách stavěti chce společnost, která zřizuje dráhu na Pannu a sice jako odbočku z některé stanice dráhy původní.

U Grindelwaldu byly konány v posledním podzimu technické pokusy k zařízení dráhy »vzdúšné« k Wetterhornu po způsobu drah, jež nad ulicemi se prohánějí v Porýnsku, Americe atd. Pokus, učiněny na rozdílu výškovém 440 metrů, podařil prý se velmi dobře.

*

Zprávy spolkové.

Společenský večer odboru bude se konati ve čtvrtek dne 5. března t. r. v sále žofínském. Přednášku laskavě převzal vdp. děkan Václav Španiel; za thema si zvolil »Obrázky z cesty do Egypta a do Palestiny«. Pro večer připravena jest bohatá serie světelých obrazů.

Valná hromada našeho odboru svolána jest na den 13. března t. r. do místnosti odboru (Jungmannova ulice, Praha-II. č. 25, průchod k Měšťanské besedě) na 6. hod. večerní; nesejde-li se dostatečný počet členů, počne o 7. hod. druhá valná hromada bez ohledu na počet přítomných.

Tombola ve prospěch České chaty spojena bude se společenským večerem počátkem dubna t. r. Dary k tombole přijímá p. dr. Stan. Prachenský, zemský advokát v Praze-II., Zderaz č. 3.

*

Odbor vydal svým nákladem:

Ze Slovanských hor. Bohatě a skvěle ilustrovaný spis se 6 zvláštními přílohami a mnoha obrazy v textu se články J. Čermáka, dra. V. Dvorského, dra. B. Franty, dra. K. Chodounského, dra. O. Laxy, dra. St. Prachenského a dra. Vl. Růžičky. V komisi knihkupectví F. Řivnáče v Praze. Krámská cena 4 K, skv. váz. 5 K 60 h, pro členy českého odboru slov. alp. družstva 3 K, skv. váz. 4 K 20 h (u pokladníka odboru p. dra. St. Prachenského, zem. adv. Praha-II., Zderaz č. 3).

Saviňské Alpy. (Napsal L. Mareš.) Úplný a dosud nejpodrobnější průvodce po Saviňských Alpách se zřetelom k Jezeršku. Se 2 mapami a 5 ilustracemi. Cena i s dodatkem r. 1902 vyšlým 2 K. V komisi knihkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

Julske Alpy. Nejpodrobnější průvodce pro každého. S mapou, 7 panoramaty, 3 diagramy a plánem Lublaně. Cena 3 K 50 h, pro členy 2 K 50 h. V komisi knihkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

— Osvědčená —

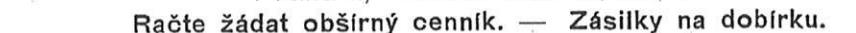
vina lissanská a jiná tabulová a posilňující
doporučuje (též v malém)

JAROSLAV ŘEŘIČHA,
velkoobchod vínem, Král. Vinohrady, Divišova ul. 9.
Členům odboru poskytuje firma zvláštní výhody.

Konservy pro turisty

doporučí
J. V. VONDRAČEK,
Praha I., Perlová ulice č. 10.
Račte žádat obšírný cenník. — Zásilky na dobríku.

Důležité na cestu.

Přesné kapesní hodinky remont. s budíčkem, zvučného zvonkového hlasu. — Pedometry. — Přesné hodinky »Ordre« antimagnetické Cenník zašle

OTOKAR ŠŤASTNÝ,

Praha, Celetná ulice, u prašné brány.

KRÁNSKO

země rozkošných alpských jezer (Bledské, Belačecké, Bochyňské atd.) a velkolepých vodopádů (Peričník, Savica, Vintgar a j.) —

země nádhery alp Julských, Kamničko-Savínských, Karavanek a malébných horských údolí, protékajích bystřinami —

země krápníkové báje podzemních jeskyní (Postojenské, Maloostocké a j.).

Letní sídla: Bled, Bochyňská Bistřice, Begunje, Dovje, Kamnik, Kráň, Kranjska Gora, Škofja Loka, Toplice a j. v.

Deželna zveza za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem

(Zemský svaz pro povzbuzení návštěvy cizinců v Kránsku) — podává bezplatně informace o cestování a ubytování v Kránsku. —

KANCELÁŘ:

Lublaň (Ljubljana) Miklošičova cesta 10, nádvori hotelu Lloyd, naproti hotelu Union.

Úřední hodiny: od 3 do 5 odpol. — Dopisuje se česky.

Kavárna Eisenkoll

Žitná ulice čís. 1. U KARLA IV. Žitná ulice čís. 1.

S tředisko sportsmanů.

Sportovní časopisy. — Plzeňský prazdroj.

Humpolecké lodny

na obleky turistické a lovecké, jakož i jemné modní látky anglické a brněnské doporučuje v největším výběru a levných cenách při dobré jakosti obchodní dům

J. Novák,

Praha, Vodičkova ulice, jedině „u Štajgrů“, Kolín, Rubešova ulice.

— Vzorky na požádání franko. —

Fotografické přístroje

všech druhů a velikostí,

skioptikony, stereoskopická kukátka
a veškeré potřeby za nejlevnější ceny

u výrobce J. VOJTY, Smíchov 455.

Filialka: Ferdinandova třída č. 6., proti české spořitelně.

Tiskem Unie v Praze. — Nákladem českého odboru slov. alp. družstva.

SEZNAM ČLENŮ

českého odboru Slov. Alp. družstva

dnem 1. února 1908.

Členové zakládající:

Ceský akciový pivovar v Č. Budějovicích,

pan Dr. Deyl Jan, univ. prof., Praha,

„ Dusil Čeněk, prof., Král. Vinohrady,

„ Elsnic J., velkoobchodník, Praha,

„ Dr. Bohuslav Franta, zem. rada, Smíchov,

„ Hering F., ředitel továrny, Smíchov,

paní Heringová Emilie, chot ředitele, Smíchov,

pan Dr. Chodounský Karel, univ. prof., Smíchov,

paní Janošíková J., chot univ. prof., Praha,

„ Jelinková-Doubková, Praha,

pan Dr. Jirgl V., mag. rada, Praha,

„ Kavalier Vlad., továrník, Sázava,

„ Kuběš K., ředitel, Praha,

paní Kulhavá Marie, Král. Vinohrady,

pan Dr. Kulhavý František, c. k. zemský zdrav. inspektor, Král. Vinohrady,

„ prof. Dr. Maixner Em., univ. prof., Praha,

paní Maixnerová Mar., chot univ. prof., Praha,

„ Mareš Leopold, zem. rada, Smíchov,

paní Marešová Marie, chot zem. rady, Smíchov,

pan Dr. Mašek Alois, starosta města Klatov,

„ Maydl Karel, zem. úč. ředitel, Praha,

„ Dr. Nápravník Eugen, advokát, Zbraslav,

paní Neureutterová - Wodvářková Maruše, Praha,

pan Neponucík Fr., Král. Vinohrady,

Obec král. města Plzeň,

Obec král. hlav. města Prahy,

Obec Král. Vinohrady,

pan Dr. Pawlik Karel, univ. prof., Praha,

„ MUDr. Pečírka Ferdinand, univ. profesor, Praha,

paní Pisecká z Kranichsfeldu Marie, Smíchov,

pan Dr. Podlipný J., zemský poslanec a advokát, Praha,

paní Prachenská Anna, chot advokáta, Praha,

pan Dr. Prachenský Stanislav, zemský advokát, Praha,

„ Prachenský Vlad., lékárník, Praha,

„ Dr. Schmidt Anton, soud. adj., Dytr Králové,

„ Sproseč Karel, techn. fin. kontrolor, Uhříněves,

„ Štěrba František, správec cukrovaru, Pečky n. dr.

„ Tomšič František, zemský stav. rada, Praha,

„ Dr. Tuma H., člen zem. výboru a advokát v Gorici,

Vzájemně pojišťovací banka „Slavia“, Praha,

Členové činní:

sl. Adámkova Klem., Praha,

pan Adler J., insp. st. drah, Most,

Akad. čten. spolek, Praha,

pan Antoš P., inženýr, Königsberg,

„ Auštecký J., učitel, Kr. Vinohrady,

„ Bařánek A., architekt, Praha,

paní Bárlová Božena, chot tov., Praha,

pan Bárta Rudolf, továrník, Praha,

„ Bartoň Václav, architekt, Kr. Vinohrady,

„ Bartoň Václav, vrch. pokladník, Kr. Vinohrady,

paní Bartoňová A., chot vrch. pokladníka, Kr. Vinohrady,

pan Bartošek Jar., inženýr, Smíchov,

paní Baumgartlová K., chot továrníka, Karlín,
pan JUDr. Bendl V., advokát, Přibor,
„ JUDr. Beneš Ot., advokát, Praha,
„ Beránek V., úředník záložny ve
Slaném,
„ Binder E., účetní, Praha,
„ Bitterlich Th., Kladno,
„ Blažek Al., ředitel, Smíchov,
„ Blecha M., arch., Karlín,
„ Boháč K., technik, Kr. Vinohrady,
„ Bonclík J., technik, Vídeň,
„ Bondy L., továrník, Praha,
„ Borovský Fr., nám. ředitelé prům.
musea, Praha,
„ Dr. Bousek, vicesekr. ministr.,
Vídeň,
sleč. Böhmova E., Praha,
„ Böhmova J., Praha,
pan Böhm R., vrch. úřed. zem. banky,
Praha,
„ Bradáč J., Smíchov,
„ Dr. Brauner Vl., advokát, Praha,
„ Brelih P., technik, Kr. Vinohrady,
„ Brichta Ant., ředitel, Praha,
„ Brinšek Stan., technik, Praha,
„ Dr. Brtnický L., profesor, Hradec Králové,
„ Bubeníček Jos., profesor, Praha,
sleč. Buriánová M., učitelka, Praha,
pan Bydlo J., technik, Praha,
„ Capita H., pokladník zem. banky,
Žižkov,
sleč. Čalounová Věra, učitelka, Kr.
Vinohrady,
pan Čapek J., sochař, Smíchov,
„ Čapek K., vrch. pošt. oficiál, Praha,
„ Čelakovský Jar., vrch. úředník,
Praha,
„ Dr. Čelakovský Mir., sekretář,
Praha,
„ Čermák J., kand. prof., Praha,
„ Čermák F., právník, Praha,
„ Černý Jak., vrch. komisař, Karlín,
„ Dr. Černý Rud., koncipista zem. vý-
boru, Praha,
„ Červinka O., mag. úředník, Praha,
Český zem. svaz pro povznesení návště-
vy cizinců v království Českém v Praze,
paní Čtrnáctá El., Praha,
pan Dr. Daneš Jiří, univ. docent,
Praha,
sleč. Dědinová Marie, filosofka, Praha,
pan Dr. Dlouhý Jar., Praha,
„ Dočkal Frt., zem. zvěrolékař,
Praha,
paní Domážlická E., chot ministr. kon-
cipisty, Vídeň,

pan Domicelj Iv., právník, Praha,
sleč. Doubková M., učitelka, Jičín,
J. M. Dr. Doubrava J., biskup, Král.
Hradec,
pan Drož K., ředitel měst. škol, Plzeň,
spolek „Dřevorubci“, Praha,
sleč. Duchacká Ter., učitelka, Smíchov,
pan Duchaň Adolf, stav. rada, Smíchov,
„ Durdiš Josef, úředník, Smíchov,
„ Durdiš P., úředník, Smíchov,
„ Dr. Dvorský Viktor, Praha,
sleč. Dvořáková Anna, Benešov,
pan Dvořák Antonín, profesor, Benešov,
„ Dvořák Emil, vrch. úředník zem.
banky, Praha,
paní Dvořáková Karla, chot prof., Benešov,
pan Dr. Dvořák Vinko, univ. profesor, Zá-
hřeb,
„ Eisenkoll Emil, právník, Praha,
sleč. Exnerová Marie, učitelka, Podě-
brady,
pan Dr. Fáček Vladimír, sekr. zem.
výb., Praha,
„ Fanderlík Vlad., zem. vicesekretář,
Brno,
„ Fejfar Frt., vrch. účet. zem. banky,
Praha,
„ Fiala Ant., adj. c. k. drah, Praha,
„ Fiala František, zem. staveb. rada,
Praha,
„ Filipovský Vojtěch, profesor, Tá-
bor,
„ Folberger Julius, revident, Vídeň,
„ Foret Hynek, revident, Praha,
„ Dr. Foerster, soudní adjunkt, Lu-
bliaň,
„ Franěk František, krejčí, Praha,
„ Dr. Frankenberger Otokar, univ.
prof., Praha,
„ Frankenberger Otokar, právník,
Praha,
„ MUDr. Franta Jaroslav, Praha,
paní Fričová Anna, Praha,
pan Fríč Karel, profesor, Nové Město,
„ Friedrich Jar., profesor, Praha,
sleč. Gebauerová Mar., učitelka, Vinohrady,
„ Goller F., vrch. úředník zemské
banky, Praha,
„ Gozler Karel, účetní, Louňov,
„ Göttler František, zem. inženýr,
Praha,
„ Dr. Gruber Jos., profesor vys. škol
technických, Kr. Vinohrady,
„ Dr. Haasz Jaroslav, zemský rada,
Smíchov,

pan Dr. Hácha Emil, zemský sekretář,
Smíchov,
„ Hainz Em., filosof, Lublaň,
„ Hainz Th., technik, Praha,
sleč. Hanělová B., učitelka, Vinohrady,
pan Dr. Havrda František, zem. rada,
Smíchov,
„ Heidrich Rudolf, účetní rada, Praha,
„ Hejmánek František, císař. rada,
Smíchov,
„ Heller Al., c. k. gen. intendant,
Praha,
„ Dr. Hellich Bohuslav, říd. primář,
Praha,
„ Dr. Henner Kamil, univ. profesor,
Praha,
„ JUC. Herie F., Kr. Vinohrady,
„ Dr. Herrmann Kar. sl. Otavský,
univ. prof., Praha,
„ Heřman Jan, studující, Kr. Vinohrady,
„ Dr. Hess Gust., notář, Týn nad Vlt.,
paní Hessová Vil., chot notáře, Týn
nad Vlt.,
pan Hevera Čeněk, c. a k. úč. rada,
Praha,
„ Dr. Heyrovský Leopold, univers.
profesor, Praha,
„ Hirsch František, profesor, Plzeň,
„ Dr. Hlava Jaroslav, univ. profesor,
Kr. Vinohrady,
„ Hlava K., stud. Kr. Vinohrady,
paní Hlavová Olga, chot univ. profesora,
Kr. Vinohrady,
pan Hofbauer Arn., akad. malíř, Praha,
„ Hold Ant., studující, Vinohrady,
„ Dr. Holeka J., okr. lékař, Mělník,
„ Dr. Horbačewski, dvorní rada,
Praha,
„ Dr. Horníček Michal, okr. lékař,
Smíchov,
„ Dr. Hostaš Kar., adv., Klatovy,
„ Hozák František, hlavní pokladník
české průmysl. banky, Praha,
„ Hrabáč Jan, vrchní báňský rada,
Praha,
„ Hráský Jan Vlad., profesor vys.
škol technických, Praha,
paní Hrazánková Anna, Praha,
pan Hrazánek Karel, vrchní ředitel,
Praha,
„ Hrazánek Otomar, ing., Praha,
„ Hrožatin Alfons, technik, Praha,
„ Hrubý J. V., knihkupec, Plzeň,
„ Dr. Hruška Jan, starosta města
Kladna,
„ Dr. Husník J., Žižkov,
„ Hynková Anna, učitelka, Žižkov,

pan Chmel Václav, továrník, Praha,
„ Chodounský František, ředitel, Bez-
děkov u Klatov,
paní Chodounská Julie, chot univ. pro-
fesora, Smíchov,
sleč. Chodounská Marie, Smíchov,
paní Chodounská Růžena, chot ředit.,
Bezděkov u Klatov,
pan Chvála Alb., obchodník, Praha,
„ Chvála E., vrch. insp. druh., Praha,
sleč. Chválová J., Praha,
Illyria, slov. akad. družstvo, Praha,
pan Dr. Jahn Bedř., advokát, Král. Vi-
nohrady,
„ Dr. Janatka V., lékař, Karl. Vary,
„ Dr. Jandl Vil., lékař, Frýdlant,
sleč. Jandová Jos., učitelka měst. škol,
Praha,
pan Dr. Janošek Jan, univ. profesor,
Praha,
„ Dr. Janoušek Antonín, zem. sekre-
tář, Smíchov,
„ Dr. Jedlička Bedřich, advokát,
Praha,
„ Dr. Jedlička Rudolf, univ. docent,
Praha,
„ Jenčík František, technik, Praha,
„ Jenko Mil., báňský akad., Ljubno,
„ Dr. Jeřábek Lubomír, soudní se-
kretář, Praha,
„ Dr. Jesenský J., univ. docent,
Praha,
sleč. Jiroutková Zdeňka, učitelka, Praha,
pan Jost Josef, filosof, Praha,
„ Jozek Ladislav, ředitel hospodář.
školy, Č. Brod,
„ Kaán Jindřich z Albestů, ředitel
konservatoře, Smíchov,
„ Kabát Josef, ředitel, Turnov,
„ Dr. Kábeš František, advokát,
Praha,
„ Kacerovský Vilém, profesor, Smí-
chov,
„ Dr. Kafka Václ., univ. docent,
Praha,
„ Kaizl Edmund, vrch. úřed. banky,
Karlín,
J. E. paní Kaizlová K., Král. Vinohrady,
pan Kallus E., fin. sekretář, Opava,
„ Kašpar Frt., vrch. revident banky,
Praha,
„ Kašpar Ant., učitel měst. škol,
Smíchov,
„ Kašpárek O., úředník banky, Smí-
chov,
„ Dr. Katz Leopold, advokát, Praha,
„ Kerner J. C., profesor, Mělník,
„ Kezele Andr., právník, Praha,

pan Dr. Kepka E., insp. stát. drah, Smíchov,
 sl. Klárová Zd., učitelka, Pecky n. dr.,
 pan Klazar Jindřich, továrník, Králové Dvůr nad Lab.,
 „ Dr. Klička Ladislav, Praha,
 Klub cyklistů, Kr. Vinohrady,
 Klub českých turistů, Praha,
 pan Kočnar Bohumil, továrník, Náchod,
 „ Dr. Kodym Odolen, Praha,
 „ Dr. Koleta Vlad., Praha,
 „ Dr. Kolinský Jan, zem. sekretář, Praha,
 „ Korbela Frt., soukromník, Praha,
 „ Kordina Karel, profesor, přednosta odboru prům. školy, Praha,
 „ Kořenský Josef, ředitel měst. škol, Smíchov,
 „ Kořízek Karel, odb. učitel, Úpice,
 „ Koubek Josef, vrch. fin. rada, Vídeň,
 „ König Jindřich, zubní technik, Praha,
 „ Kratochvíle Robert, rada zemského soudu, Praha,
 „ Krémář Karel, lékárník, Rokycany,
 „ Dr. Kreiml Gustav, notář, Praha,
 „ Dr. Krejčí Rad., Karlín,
 „ Dr. Krejčí Rudolf, zem. rada, Smíchov,
 sl. Krejčová Zdislava, učitelka, Praha,
 pan Kresl Jiří, inspektor drah, Smíchov,
 „ Kretší Jindř., technik, Praha,
 „ Dr. Kronbauer Jindřich, lékárník, Praha,
 „ Kröschl Alois, velkoobchodník, Praha,
 „ Kruis Josef, ing. chemie, Praha,
 sl. Křivánková Věra, filosofka, Vinohrady,
 pan Kubíček Václav, katecheta, Loštice,
 „ Kubín Václ., učitel, Žižkov,
 „ Kubíšta Antonín, měst. okr. dozorce, Praha,
 sl. Kubrychtová Marie, učitelka, Mn. Hradiště,
 pan Kučera František Lad., majitel chem. laboratoře, Praha,
 „ Kuffner Josef, spisovatel, Praha,
 „ Dr. Kuffner Karel, univ. profesor, Praha,
 „ Kuffner Zdeněk, gymn. profesor, Roudnice n. L.,
 „ Kunec Vilém, technik, Praha,
 „ Dr. Kvíčala Jan, dvorní rada, Smíchov,

pan Dr. Kvíčala Jan, advokát, Mistek,
 pan Lah Ivan, filosof, Praha,
 „ Landa Ant., zem. stav. rada, Praha,
 sl. Langová Marie, učitelka, Č. Brod,
 pan Dr. Laxa Otok., doc. vyš. škol technik, Praha,
 „ Dr. Lauschmann Boh., zem. vice-sekretář, Smíchov,
 „ Lavrenčík Jos., právník, Praha,
 „ Leder Jindř., lékárník, Kr. Vinohrady,
 „ Lederer Boh., učitel, Kladno,
 „ Leifer Leop., dvorní rada, Smíchov,
 „ Lenarčík M., technik, Vídeň,
 „ Dr. Lenz J., primář, Praha,
 „ Lindacker Gust., kontrolor, Praha,
 „ Linder Jar., účetní, Cerhenice,
 „ Dr. Lindner Rich., říd. rada, Smíchov,
 „ Dr. Linhart Frt., maj. domu, Smíchov,
 „ Lipold F., právník, Praha,
 J. J. kníže Lobkovic Ferdinand, Praha,
 pan Dr. Lokay Em., okr. lékař, Praha,
 „ Löffler Aug., škol. rada, Praha,
 „ Lušník Al., technik, Praha,
 „ Dr. Machát F., profesor, Praha,
 „ Maixner Em., studující, Praha,
 „ Maixner Art., studující, Praha,
 „ Malý Al., uzenář, Praha,
 „ Malý Zd., tajemník, Karlín,
 „ Dr. Mandl Karel, sekretář zeměd. rady, Praha,
 „ Dr. Marek Kar., advokát, Praha,
 „ Martelanc Sv., technik, Praha,
 „ Martinec František, soukromník, Kr. Vinohrady,
 „ Mašín Emil, filosof, Praha,
 „ Dr. Matoušek Rudolf, soudní adjunkt, Smíchov,
 „ Mattuš Jaroslav, soudní adjunkt, Praha,
 „ Dr. Mattuš Karel, gen. ředitel zem. banky, Praha,
 „ P. Maurer Frant., farář, Ovčáry,
 „ Mayer Adolf, účetní oficiál, Hor. Liboc,
 paní Mayerová Marie, chot oficiála, Hor. Liboc,
 pan Mikš Adolf, ředitel hudebního ústavu, Praha,
 „ Mikulejský Frant., ředitel cukrovaru, Praha,
 „ Mikulejský Zdeněk, stud. univ., Praha,

pan Dr. Miler Jos., konc. zem. výboru, Praha,
 „ Dr. Mladějovský Vladislav, Praha,
 sl. Mlynářová Julie, učitelka, Nusle,
 pan Dr. Mrázek Karel, okresní lékař, Praha,
 paní Müllerová Johanna, majit. domu, Smíchov,
 sl. Myslivečková Valerie, Praha,
 pan Dr. Nedbal Rudolf, advokát, Králové Dvůr,
 „ Nedoma Jan, školní rada, Karlín,
 „ Nedoma V., právník, Karlín,
 „ Nekut František, profesor, Smíchov,
 sl. Nekutová Růžena, učitelka, Smíchov,
 pan Dr. Něsy P. C., advokát, Praha,
 sl. Neumannová F., učitelka, Praha,
 pan Dr. Němc Josef, advokát, Karlín,
 „ Novák Augustin, úředník zemské banky, Praha,
 „ Novák Vítězslav, hud. skladatel, Praha,
 „ Nýdrle Antonín, císař. rada, ředitel lhl. školy, Praha,
 „ Dr. Obešlo Jaroslav, koncipista zem. výboru, Kr. Vinohrady,
 Odbor klubu čes. turistů v Domažlicích,
 — — v Jilemnici,
 — — na Kladně,
 — — v Klatovech,
 — — v Králov. Dvoře n. L.,
 — — v Lounech,
 — — v Mělníku,
 — — v Náchodě,
 — — v Novém Městě na Moravě,
 — — v Plzni,
 — — v Příbrami,
 — — v Rokycanech,
 — — v Roudnici,
 — — v Rychnově n. Kn.,
 — — v Sušici,
 pan Ott Otakar, stav. rada, Smíchov,
 „ Otto Jan, císař. rada, Praha,
 „ Otto Jaroslav, právník, Praha,
 sl. Ottová Marie, Praha,
 „ Paloušová Marie, učitelka, Praha,
 pan Pasovský Vratislav, stavební rada, Praha,
 „ Patočka Boh., maj. domu, Praha,
 „ Paul Jaroslav, profesor, Praha,
 „ Pavláček Julian, právník, Terst,
 „ Pavlík R., vrch. inž., Schwarzbach,
 „ Pavlin Josef, technik, Praha,
 „ Dr. Pavlousek Lad., advokát, Kralupy,
 „ Dr. Pečírká J., c. a k. štáb. lékař, Praha,
 pan Pelišek Miloslav, profesor, Praha,
 „ Dr. Pešina M., univ. profesor, Praha,
 „ Dr. Peták Václav, starosta města Plzně,
 „ Petera Jar., obchodník, Slané,
 „ Peternel A., akad., Praha,
 „ Dr. Petr Lub., profesor, Smíchov,
 „ Petrlík K., prof. techniky, Praha,
 „ Peyr Frt., zlatník, Praha,
 „ Pilát Rud., prokur. banky, Praha,
 „ Dr. Pipek Oldřich, lékař, Smíchov,
 „ Dr. Pippich Karel, advokát, Chrudim,
 „ Pisecký Pavel, soudní adjunkt, Smíchov,
 „ Pisecký Václav, vrch. stav. komisař, Smíchov,
 „ Pištěk Emil, architekt, Smíchov,
 „ Plischke Augustin, rada vrch. zem. soudu, Plzeň,
 paní Plischková Bož., chot inž., Smíchov,
 pan Plischke J., inženýr, Smíchov,
 „ Plýva Adolf, zem. inspektor, Smíchov,
 sl. Plýrová Luisa, učitelka, Smíchov,
 pan Podhajský Josef, architekt, přednosta vyšší st. prům. šk., Praha,
 „ Podlipský Karel, revident drah, Praha,
 „ Pohl Florian, prof. reálky v. v., Praha,
 „ Pojci Josef, Mg. Ph., Praha,
 sl. Pokorná Ant., učitelka, Smíchov,
 pan Dr. Pokorný Kazimír šl., vrch. insp. dráhy, Kr. Vinohrady,
 „ Dr. Pokorný Václav, vice-sekretář zem. výboru, Smíchov,
 „ Polívka Jan, účet. oficiál, Smíchov,
 „ Porš Ad., vrch. úč. banky, Karlín,
 sl. Prachenská Marie, Praha,
 pan Prachenský Stanislav, studující, Praha,
 „ Dr. Prachenský Vojtěch, zem. sekretář, Praha,
 paní Preissová Gabriela, spisovatelka, Praha,
 pan Presel J., technik, Praha,
 „ Procházkova František, ředitel zem. banky, Praha,
 „ Protivenský Hubert, Hospozín,
 paní Prusíková Ludmila, Král. Vinohrady,
 pan Purkyně Jan, rytíř, vrch. inženýr, Plzeň,
 „ Rambousek Ant., učitel měst. škol, Praha,

pan Rambousek J., studující, Kr. Vinohrady,
 .. Raym M. E., úředník zem. banky, Praha,
 .. Reif Kar., právnik, Smíchov,
 .. Dr. Reinsberg Josef, c. k. dvorní rada, Praha,
 .. Rezde Andr., studující vys. škol, Praha,
 .. Rohr J., maj. realit, Smíchov,
 .. Rojko J., úřed. hyp. banky, Praha,
 .. Roth Bedřich, Baja (Uhry),
 slč. Roubíčková Anna, učitelka, Praha,
 pan Dr. Roušal Antonín, ředitel měst. škol, Libeň,
 .. Dr. Rozsíval Karel, Brno,
 .. Dr. Rubeška Václav, univ. profesor, Praha,
 .. Rus J., technik, Praha,
 .. Růžička Apollo, ředitel živnost. banky, Praha,
 paní Růžičková B., chot inž., Smíchov,
 .. Růžičková K., chot řiditele, Praha,
 paní Růžička Mojmír, filosof, Kr. Vinohrady,
 .. Dr. Růžička Pavel, mag. rada, Praha,
 .. Růžička Petr, inženýr, Smíchov,
 .. Dr. Růžička Vladislav, univ. docent, Kr. Vinohrady,
 .. Rybář Jan, stavební rada, Praha,
 .. Rzeč R., právnik, Praha,
 slč. Řeháková Anna, učit. a spisovatelka, Praha,
 pan Řeřicha Jarosl., velkoobchodník, Kr. Vinohrady,
 .. Sakh J., stát. návladní, Tábor,
 .. Sallač Josef, profesor reálky, Kr. Vinohrady,
 .. Sedláček J., technik, Praha,
 .. Sedláček V., vrch. insp. rak. st. druh v Praze,
 .. Sedláček Vojtěch, velkoobchodník, Kr. Vinohrady,
 .. Sekal Hugo, účetní banky, Brno,
 .. Semanský Josef, úředník banky, Praha,
 slč. Semerádová Kárla, učitelka, Praha,
 pan Dr. Schauer Antonín, advokát, Praha,
 .. Schenek Otto, vrch. insp. dráhy, Král. Vinohrady,
 .. Dr. Scherer František, univ. profesor, Praha,
 paní Schmattová Ludmila, Královské Vinohrady,
 .. Schmidlová Elsa, chot továrníka, Oberndorf,
 slč. Schmiedlová F., Kr. Vinohrady,

pan Schmutzner František, vládní rada, ředitel, Praha,
 .. Schönbach J., revid. měst. účet., Praha,
 .. Schreiber Otto, lékárník, Žižkov,
 .. Schreyer Josef, tajemník, Praha,
 .. Schwarz Josef, lesmistr, Smíchov,
 .. Schwarzer H., vrchní inženýr, Jindř. Hradec,
 .. Schwarzl Kam., poručík řad. lodě, Pola,
 .. Schulz Jos., továrník, Hradec Králov.,
 .. Simla J., profesor, Plzeň,
 .. Dr. Sitenský Frant., zem. inspektor, Kr. Vinohrady,
 .. Dr. Skácelík F., Přerov,
 .. Skokan Jiří, vrch. inženýr druh, Kr. Vinohrady,
 Slovensko akad. družstvo „Danica“, Videň,
 Spolek „Slovenija“, Videň,
 pan Smetana Emil, účetní záložny, Smíchov,
 paní Smetanová Jos., Praha,
 pan Smetana Vlad., právník, Praha,
 .. Smutný Jos., okr. hejtman, Žižkov,
 .. Sobek Frt., vládn. rada, Karlín,
 .. Sodník A., právník, Ljubljana,
 .. Sojka František, vrch. úředník hyp. banky, Kr. Vinohrady,
 .. Dr. Sommer Vojtěch, měst. lékař, Košíře,
 Spolek českých turistů v Jičíně,
 paří Spiller J., právník, Lublaň,
 .. Dr. Staré Egon, Praha,
 .. Starý Old., kand. arch., Praha,
 .. Mg. Ph. Stehlíček Milosl., Král. Městec,
 .. Steinhauser Ferdinand, soukromník, Kr. Vinohrady,
 .. Strádal Jos., inž., Královské Vinohrady,
 slč. Stránská Amal., učitelka, Vršovice,
 pan Strnad V., právník, Praha,
 .. Dr. Strobach Zd., advokát, Praha,
 .. Dr. Strouhal Čeněk, dvor. rada, Praha,
 Studentská Revue, Praha,
 pan Stüdl Karel, vrch. úředník české spořitelny, Praha,
 .. Svoboda K., kontr. rak. uher. banky, Praha,
 .. Svoboda Jan, ředitel zast., Karlín,
 .. Šafařík František, staviteľ, Praha,
 .. Dr. Šafařovič Jaroslav, zem. rada, Praha,

pan Dr. Šafařovič Jindřich, zemský sekretář, Smíchov,
 slč. Samalová Bož., učitelka, Praha,
 .. Šašek František, obchodník, Praha,
 .. Dr. Šebesta Karel, advokát, Praha,
 .. Šedý Edvard, účet. oficiál, Praha,
 .. Dr. Šíkl Heřman, advokát, Plzeň,
 .. Dr. Sindler Josef, advokát, Praha,
 .. Šink Štěpán, právník, Praha,
 .. P. Sittler Edvard, farář, Žižkov,
 .. P. Škorplík Frt., kaplan, Praha,
 slč. Šmejkalová F., učitelka, Praha,
 .. Šorm Jos., inženýr, Praha,
 .. P. Španiel Václav, děkan, Bělá,
 .. Šprně Řehoř, vrch. revident, Žižkov,
 .. Šťastný J., lékárník, Praha,
 .. Šťastný Otokar, maj. realit, Bubenč.,
 .. Štěpán Alois, inženýr, Praha,
 slč. Štěpánová Jul., učitelka, Chrudim,
 pan Stětka Jos., velkoobchodník, Praha,
 .. Štule Ladisl., zem. rada, Smíchov,
 .. Dr. Švanda ze Semčic Karel, zem. sekretář, Smíchov,
 .. Šule V., právník, Smíchov,
 .. Táborský Frant., profesor, Praha,
 .. Tallowitz Ferd., velkoobchodník, Praha,
 .. Dr. Tausch Karel, vicepresident kraj. soudu, Plzeň,
 .. Dr. Tengler Jos., obv. lékař, Třemošná,
 .. Tesař Josef, profesor, Praha,
 .. Dr. Tichý Lad., advokát, Praha,
 .. Tille Antonín, prokurista živ. banky, Praha,
 .. Dr. Tille Václav, univ. docent, Praha,
 .. Tolazzi T., právník, Praha,
 .. Tomášů Jar., velkostatkář, Hor. Krč,
 .. Dr. Tonder Ferd., advokát, Praha,
 .. Totzer Rudolf ml., Praha,
 .. Ulrich-Walburg Gustav, vrchní účetní, Pardubice,
 .. Válek Ot., vrchní úředník zemské banky, Praha,
 .. Dr. Valenta Lad., advokát, Praha,
 .. Dr. Vaněčura Jindřich, profesor, Smíchov,
 .. Vaněček Josef, farář, Mikulovice,
 .. Dr. Vaněk Ludvík, zem. rada, Praha,
 paní Vaňková Zd., chot zem. rady, Praha,
 pan Vayken E., filosof, Cerkvice,
 .. Vávra Prokop, katecheta, Libeň,
 .. Vávra Václ., právník, Praha,

pan Vávra Zd., maj. domu, Praha,
 .. Vejrych J., arch., Praha,
 .. Velflik Josef, dvorní rada, Smíchov,
 .. Vendulák Karel, ředitel, Praha,
 .. Veselý Julius, ředitel banky, Praha,
 .. Dr. Věženský Frant., soudní adj., Falknov,
 .. Dr. Vlach Jarosl., profesor, Smíchov,
 .. Vočka Frant., inženýr, Smíchov,
 .. Vodička Luděk, prokurista, Tábor,
 .. Vodrážka Josef, hlavní pokladník, Praha,
 .. Vomáčka Jarosl., architekt, Smíchov,
 .. Vomáčka Rud., arch., Smíchov,
 .. Vončina J., právník, Praha,
 .. Dr. Vondráček Jan, rada zem. soudu, Praha,
 .. Vondráček Jos., staviteľ, Smíchov,
 .. Vondráček Otokar, architekt, Smíchov,
 .. Vorel Jarosl., sochař, Smíchov,
 .. Dr. Vorel Zdeněk, zást. stát. návladního, Praha,
 .. Vostřel V., profesor, Plzeň,
 .. Dr. Vozenilek J., zem. rada, Smíchov,
 .. Dr. Wachsmann Alois, Praha,
 .. Dr. Weidenhoffer Em., Kr. Vinohrady,
 .. Dr. Wellner Ant., advokát, Klatovy,
 .. Dr. Wiesenberger Kar., advokát, Praha,
 .. Wieser Jos., právník, Podgora,
 slč. Winterová Josefa, Kr. Vinohrady,
 pan Wünsch Josef, ředitel statku, Kamennice,
 .. Wünsch Hugo, mag. rada, Kr. Vinohrady,
 .. Wüst Eduard, lékárník, Ronšperk,
 .. Zaharija R., technik, Videň,
 .. Dr. Záhoř Jindř., zdr. rada, Praha,
 .. Zeithammer Frt., vrch. úředník banky, Praha,
 .. Zikmund Jul., kand. arch., Praha,
 .. Dr. Zitek Em., advokát, Praha,
 paní Zubatá Jindříška, chot univ. profesora, Smíchov,
 pan PhDr. Zubatý Jos., univ. profesor, Smíchov,
 .. Zvoníček Frant., učitel měst. školy, Praha,
 .. Ženíšek Bohuslav, inženýr, Plzeň,
 .. Žižka K., filosof, Žižkov,